

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.559 van 28 februari 2011
in de zaak A. 191.929/IX-6279**

In zake: Serge PRINSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Igor Rogiers
kantoor houdend te Kalken
Kalkendorp 17 A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID
(SELOR)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacubowitz
kantoor houdend te Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE DIENST VOOR
BRANDWEER EN DRINGENDE MEDISCHE HULP

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 maart 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van SELOR van 22 januari 2009 waarbij Serge Prinsen niet geslaagd wordt verklaard voor het mondelinge gedeelte van de selectie van onderluitenant voor de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 195.245 van 14 juli 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De eerste verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 februari 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Elisa Van Broeck, die loco advocaat Igor Rogiers verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is licentiaat in de lichamelijke opvoeding en korporaal brandweerman bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp.

Voorheen was hij in dienst van de brandweer van de stad Antwerpen. Zijn overgang naar de Brusselse brandweer verliep niet vlekkeloos. Hij werd immers naar aanleiding van die overgang door het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen gestraft met een tuchtschorsing van één maand omdat hij, hoewel nog in dienst te Antwerpen, ook al stagedoend was te Brussel zonder dat hij daarvoor de nodige toelatingen had verkregen. Aan de verzoeker werd vooral verweten dat hij zelf de onduidelijkheid in de hand had gewerkt waardoor een onregelmatige toestand was ontstaan. Zijn dienstchef te Antwerpen was toentertijd kapitein-commandant Chris Addiers, die in die hoedanigheid het tuchtverslag opmaakte.

3.2. In de loop van 2007 neemt de verzoeker deel aan een selectie van onderluitnants voor de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp. Deze selectie heeft gelijktijdig plaats voor Nederlandstalige en Franstalige kandidaten.

Luidens het selectiereglement bestaat de selectieprocedure uit drie delen:

- fysieke proeven, waarvoor de kandidaten ten minste de helft van de punten moeten behalen op elke proef en 66 /110 punten op het geheel van de proeven;
- een schriftelijke en een computergestuurde proef die op één en dezelfde dag worden georganiseerd. De schriftelijke proef betreft vragen over verschillende aangelegenheden (wiskundige, wetenschappelijke en technische kennis) en het samenvatten en becommentariëren van een tekst. De kandidaten moeten ten minste de helft van de punten behalen op elk onderdeel en 90/150 punten op het geheel. De computergestuurde proef bestaat uit een persoonlijkheidstest waarvan

de verzamelde gegevens dienen als informatie voor de jury bij de mondelinge proef. Deze laatstgenoemde proef wordt niet gequoteerd.

- een mondelinge proef tijdens dewelke de motivatie, de maturiteit, de stressbestendigheid en de capaciteiten op het gebied van leadership en management worden geëvalueerd. De kandidaten krijgen daarbij ook een case-study voorgelegd. Op deze proef moeten zij ten minste 30/50 punten behalen.

Na de fysieke proeven en de schriftelijke proef blijft de verzoeker nog als enige Nederlandstalige kandidaat over. Langs Franstalige zijde zijn er nog vier kandidaten.

Volgens de verzoeker krijgt hij, in tegenstelling tot de Franstalige kandidaten, bij de voorbereiding van zijn mondelinge proef niet de beschikking over zijn persoonlijkheidsprofiel, zoals dat blijkt uit de computergestuurde proef. Wanneer hij dat profiel juist voor het binnengaan van de examenzaal toch ontvangt, blijkt het in de Franse taal te zijn gesteld.

De verzoeker behaalt op de mondelinge proef slechts 20/50 punten en slaagt daarvoor dus niet.

3.3. Hij dient tegen de beslissing van SELOR van 20 december 2007 om hem niet geslaagd te verklaren voor de mondelinge proef een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Daarin voert hij onder meer de schending aan van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (zaak A. 187.089/IX-5842).

3.4. Met een brief van 7 maart 2008 deelt SELOR aan de verzoeker mee dat het zijn stelling betreffende de voormelde onwettigheid van de beslissing van 20 december 2007 bijvalt en dienvolgens die beslissing intrekt.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, die de verzoeker tegen die beslissing bij de Raad van State heeft ingesteld, worden bij arrest nr. 183.418 van 27 mei 2008 verworpen wegens het teloorgaan van hun voorwerp.

3.5. Met een brief van 6 juni 2008 nodigt SELOR de verzoeker uit om op 23 juni 2008 opnieuw de computergestuurde proef en de mondelinge proef af te leggen.

Op zijn vraag wordt aan de verzoeker de samenstelling van de selectiecommissie meegedeeld. Op 21 juni 2008 stuurt de verzoeker daarover het volgende e-mailbericht naar de eerste verwerende partij:

“[...]

Voor wat betreft de samenstelling van de jury wil ik opmerken dat dhr. Chris Addiers, welke ik geweldig waardeer, gedurende meerdere jaren mijn directe overste is geweest bij de brandweer van Antwerpen. Al die jaren heeft dhr. Addiers mijn loopbaan kunnen volgen, in goede en mogelijks minder goede tijden. Eventuele intermenselijke problemen die toenmalig zouden kunnen ontstaan zijn mogen de objectiviteit van de jury(boordeling) niet beïnvloeden. Omdat ons nog slechts enkele dagen rest tot het moment van het examen, wilde ik niet nalaten u dit te laten weten en ik hoop dat u dit noteert en eventueel bijstuurt,

[...]”

Ingevolge een brandalarm heeft op 23 juni 2008 alleen de computergestuurde proef plaats.

3.6. De mondelinge proef heeft plaats op 14 januari 2009. Vóór het afleggen van deze proef wordt aan de verzoeker zijn persoonlijkheidsprofiel overhandigd, zoals het geresulteerd is uit de computergestuurde proef van 23 juni 2008.

Tijdens het interview zijn twee syndicale vertegenwoordigers aanwezig. Beiden zijn collega's van de verzoeker. De ene maakt geen enkele opmerking, de andere heeft kritiek op de gestelde vragen (onder meer over het

privé-leven van de verzoeker en de vergelijking van de brandweerkorpsen van Antwerpen en Brussel).

De eindconclusie van de selectiecommissie luidt als volgt:

“De selectiecommissie is van oordeel dat de motivatie voor de functie onvoldoende was. De drijfveer van de kandidaat is om hogerop te geraken, en deze staat gedeeltelijk los van de functie-inhoud en de taken die betrokkene zal dienen uit te voeren. De case was volgens de selectiecommissie zwak uitgewerkt. Betrokkene zag een aantal heel elementaire veiligheidsmaatregelen over het hoofd, en kon heel moeilijk tot een duidelijk en éénduidig antwoord komen. De competentie probleemoplossen is voldoende ontwikkeld bij de kandidaat. De competenties resultaatgerichtheid, stressbestendigheid, teams aansturen en samenwerken zijn nog leerpunten voor de kandidaat.”

Op grond van deze conclusie geeft de selectiecommissie aan de verzoeker 20/50 punten, zodat hij niet geslaagd is.

Dit is de bestreden beslissing.

Met een brief van 22 januari 2009, dewelke door de verzoeker naar eigen zeggen op 26 januari 2009 wordt ontvangen, deelt SELOR deze beslissing aan de verzoeker mee.

3.7. Met een e-mailbericht van 5 februari 2009 vraagt de verzoeker aan SELOR feedback over zijn resultaat.

Met een brief van dezelfde datum deelt de selectiedeskundige van SELOR die voorzitter was van de selectiecommissie, de motivering van deze commissie aan de verzoeker mee. Deze wordt als volgt verwoord:

“Tijdens de mondelinge proef van bovenvermelde selectie peilden wij naar uw motivatie en uw inzicht in de functie. Daarnaast werden de volgende competenties geëvalueerd:

- RESULTAATGERICHTHEID
- STRESSBESTENDIGHEID
- TEAMS AANSTUREN
- PROBLEMEN OPLOSSEN

- **SAMENWERKEN**

Wilt u weten wat de gebruikte competenties nu juist inhouden? Ga dan naar www.selor.be/comp.aspx voor de definities en bijkomende informatie.

U behaalde 20 punten op 50 en bent niet geslaagd. Het vereiste minimum om te slagen bedraagt 30 op 50.

De selectiecommissie is van oordeel dat uw motivatie en beeld van de functie voldoende zijn.

U heeft een zicht op de verschillende taken van de functie (o.a. preventie, interventie). U bent gemotiveerd voor de functie maar louter vanuit een drijfveer om hogerop te geraken. U heeft minder een intrinsieke motivatie om de functie uit te oefenen omwille van de functie-inhoud. U heeft een sterke interesse voor alles wat te maken heeft met de fysieke opleiding van de brandweermannen, alsook met het op peil houden van hun conditie. U heeft zich niet extra voorbereid voor de functie gezien de reeds opgedane ervaring binnen de brandweer.

De jury is van oordeel dat de case zwak uitgewerkt was. Er werd gevraagd om te starten vanuit het standpunt van de burger. U gaf echter steeds de visie van wat het gespecialiseerd personeel zou doen eens ze aanwezig waren op de plaats van het ongeluk. U bleef zeer oppervlakkig en verward, en zag een aantal elementaire en basisvoorzorgsmaatregelen over het hoofd (fluovest, gevaardriehoek, plaatsen van familie achter de vangrails). U durft geen standpunt in te nemen en verandert van idee bij het doorvragen (beroepsbrandweer bij een dienst - vrijwillige brandweer bij andere dienst of wat te doen bij een zware inbreuk op de regels onder uw leiding).

COMPETENTIE 1 (RESULTAATGERICHTHEID) is volgens de selectiecommissie onvoldoende ontwikkeld. U bleef zeer verward en kon niet of nauwelijks tot een concreet voorbeeld komen. U geeft enorm veel randinformatie maar slaagt er niet in tot een concreet resultaat te komen. Een aantal indicatoren kon niet vastgesteld worden.

COMPETENTIE 2 (STRESSBESTENDIGHEID) is volgens de selectiecommissie onvoldoende ontwikkeld. Geen indicatoren konden afgecheckt worden omdat u er niet in slaagde tot concrete voorbeelden te komen, ondanks dat de voorzitter tot 3 maal toe de vraag heeft herhaald en u er op gewezen heeft een concreet voorbeeld te geven van een situatie dat u stress bezorgt. Het omgaan met kritiek en negatieve opmerkingen vormt een werkpunt. U laat zich meeslepen door emoties, waardoor uw stemvolume en snelheid van antwoorden verhoogt.

COMPETENTIE 3 (TEAMS AANSTUREN) is volgens de selectiecommissie onvoldoende ontwikkeld.

U kan niet aan de hand van een concreet voorbeeld aangegeven hoe u de activiteiten van multidisciplinaire teams aanstuurt. U bepaalt wel mee in welke richting de organisatie dient te evolueren en denkt na over de toekomst van de organisatie (milieubewust). U weet de jury niet te overtuigen van de manier waarop u personen naar eenzelfde organisatieobjectief kan leiden. Voor het uitoefenen van deze functie dient u deze competentie verder te ontwikkelen.

COMPETENTIE 4 (PROBLEMEN OPLOSSEN) is volgens de selectiecommissie voldoende ontwikkeld. U implementeert oplossingen op basis van eigen ervaring en rekening houdend met knelpunten. U neemt

zelfstandig initiatieven. U baseert zich op eigen inzicht om acties bij te sturen. De jury kon niet overtuigd worden van het feit dat u onbekende en onzekere situaties op doeltreffende wijze beheerst.

COMPETENTIE 5 (SAMENWERKEN) is volgens de selectiecommissie onvoldoende ontwikkeld.

U kon geen concrete voorbeelden geven over spanningen of conflictbeheersing. U vertrekt uit het standpunt van de ander, in plaats vanuit eigen naam te spreken. U deelt uw mening mee aan collega's, maar toetst niet af of de boodschap is overgekomen.

Dit resultaat vormt geen definitief oordeel over uw professionele capaciteiten en bekwaamheid. Het gaat om een momentopname en geeft weer dat uw profiel niet volledig beantwoordt aan de vereisten voor deze functie. Dit resultaat heeft geen invloed op uw deelname aan andere selectieprocedures."

IV. Onderzoek van het enige middel

4. De verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het gelijkheidsbeginsel zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van het beginsel van de gelijke toegang van de burgers tot het openbaar ambt, van de verplichting voor elke administratieve overheid om haar beslissingen te steunen op in rechte en in feite aanvaardbare motieven, en van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van het motiveringsbeginsel, het onpartijdigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

A. Eerste onderdeel

Standpunt van de partijen

5. In een eerste onderdeel van het enige middel betoogt de verzoeker dat het gelijkheidsbeginsel en het beginsel van de gelijke toegang van de burgers tot het openbaar ambt vereisen dat alle kandidaten zich op dezelfde wijze kunnen voorbereiden op het examen.

Hij klaagt erover dat hij, anders dan de vier Franstalige kandidaten, de persoonlijkheidstest niet heeft kunnen afleggen op de dag van de

mondelinge proef. Hij heeft deze test immers reeds afgelegd op 23 juni 2008 en daarom mocht hij hem niet meer afleggen op 14 januari 2009, dag van de mondelinge proef. Nochtans maakt het persoonlijkheidsprofiel, samen met het onderwerp van de case-study, deel uit van het voorbereidingsmateriaal van de betrokken kandidaat voor de mondelinge proef. Volgens de verzoeker kan je als kandidaat je persoonlijkheidsprofiel het best begrijpen en je derhalve het best voorbereiden op de mondelinge proef, indien je de persoonlijkheidstest juist voordien hebt afgelegd. Bovendien was er geen persoonlijkheidsprofiel op basis waarvan hij zich heeft kunnen voorbereiden, vermits hij het profiel pas ontving juist vóór de mondelinge proef. Ten slotte blijkt uit niets dat het persoonlijkheidsprofiel dat hem werd voorgelegd wel degelijk zijn profiel was.

6. De eerste verwerende partij antwoordt dat de verzoeker niet uitdrukkelijk betwist en zelfs toegeeft dat hij de persoonlijkheidstest op 23 juni 2008 heeft afgelegd. Deze test heeft geresulteerd in een persoonlijkheidsprofiel dat op 14 januari 2009 aan de selectiecommissie en aan de verzoeker ter hand werd gesteld. Geen enkele bepaling schrijft voor dat de persoonlijkheidstest noodzakelijk juist vóór de mondelinge proef moet worden afgelegd. Integendeel maakt de voormelde test deel uit van het tweede luik van de selectieproeven, terwijl de mondelinge proef het derde luik ervan vormt.

De eerste verwerende partij betwist voorts ten stelligste dat de verzoeker zijn persoonlijkheidsprofiel pas zou hebben gekregen nadat hij de case-study al had voorbereid. Zij merkt op dat deze klacht slechts voor de eerste keer in het voorliggende verzoekschrift is geformuleerd en nooit aan bod is gekomen in de verschillende e-mailberichten die de verzoeker naar SELOR heeft gezonden. Rekening houdend met de bewering van de verzoeker dat het ontbreken van het profiel hem zou hebben verhinderd om de case-study behoorlijk voor te bereiden, mag worden aangenomen dat de verzoeker daarover onmiddellijk zijn beklag zou hebben gemaakt indien de overhandiging van het persoonlijkheidsprofiel werkelijk aldus zou zijn verlopen.

De eerste verwerende partij stelt ten slotte dat zij de relevantie van het middelonderdeel niet inziet. Volgens haar gaat het niet op te beweren dat het niet bezitten van het persoonlijkheidsprofiel de verzoeker zou hebben verhinderd zijn case-study behoorlijk voor te bereiden. Het persoonlijkheidsprofiel heeft immers geen uitstaans met de praktische oefening, die handelde over een ongevalssituatie waarvan een aantal feitelijke gegevens waren opgegeven en waarbij aan de kandidaat werd gevraagd wat hij als burger zou doen. Het voormelde profiel is slechts een persoonlijkheidsbeschrijving die de kandidaat situeert ten aanzien van een vergelijkbare testgroep. Het wordt door de selectiecommissie gebruikt om de antwoorden van de kandidaat te helpen ontcijferen. Het is nuttig voor het interview dat tot doel heeft de motivatie, de maturiteit, de stressbestendigheid en de capaciteiten op het gebied van leadership en management te evalueren, maar is vreemd aan de oplossing van de case, waarbij wordt gekeken naar de concrete aanpak van de kandidaat die met een welbepaalde situatie wordt geconfronteerd.

7. De verzoeker repliceert dat de persoonlijkheidstest wel degelijk deel uitmaakt van het mondelinge examen. De mondelinge proef en de case-study gebeuren op basis van de resultaten van een computergestuurde test die het persoonlijkheidsprofiel van de kandidaat weergeeft. De persoonlijkheidstest heeft trouwens plaats op de dag van de mondelinge proef. Bij de verzoeker is dat evenwel niet zo gebeurd: op 23 juni 2008 heeft hij de persoonlijkheidstest afgelegd en op 14 januari 2009 werd hem daarvan “in extremis” het resultaat in handen gegeven.

Het persoonlijkheidsprofiel maakt deel uit van het voorbereidingsmateriaal van de kandidaat voor de mondelinge proef. Aan de hand van dat profiel kan de selectiecommissie gerichte vragen stellen tijdens de eigenlijke mondelinge proef. Omdat hij pas juist vóór de kennismaking met de selectiecommissie kennis heeft gekregen van de resultaten van de persoonlijkheidstest die zeven maanden eerder was afgenomen, stelt de verzoeker zich niet degelijk te hebben kunnen voorbereiden op de mondelinge proef,

minstens anders te zijn behandeld dan de andere kandidaten. De omstandigheid dat het persoonlijkheidsprofiel niet zozeer nodig was voor de case-study, is van minder belang, aangezien het wel nodig was voor de mondelinge proef zelf.

Beoordeling

8. Vooreerst dient erop te worden gewezen dat geen ongelijke behandeling gelegen kan zijn in het feit dat de verzoeker anders zou zijn behandeld dan de Franstalige kandidaten. De selectie van Nederlandstalige en Franstalige onderluitnants bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp gebeurt immers op basis van weliswaar gelijklopende, maar van elkaar te onderscheiden selectieprocedures die resulteren in respectievelijk een lijst van Nederlandstalige geslaagde kandidaten en een lijst van Franstalige geslaagde kandidaten, die naderhand kunnen worden aangeworven al naargelang betrekkingen in het Nederlandstalige of Franstalige kader vacant worden verklaard. De betrokken kandidaten zijn dienvolgens geen concurrenten van elkaar.

Voorts kan de verzoeker niet worden bijgevalen waar hij stelt dat niet zeker is dat het persoonlijkheidsprofiel dat hem op 14 januari 2009 werd overhandigd, wel degelijk van hem is. Uit het administratief dossier blijkt dat het desbetreffende stuk de naam van de verzoeker vermeldt, evenals de datum van 23 juni 2008, dit is de dag waarop de verzoeker naar eigen zeggen de persoonlijkheidstest heeft afgelegd. De verzoeker geeft niet aan om welke reden eraan zou moeten worden getwijfeld dat het zijn eigen persoonlijkheidsprofiel betreft. Indien hij meent dat het om een vals stuk gaat, dan is het aan hem om de nodige gerechtelijke stappen te zetten om die valsheid te laten vaststellen, wat hij niet blijkt te hebben gedaan.

De verzoeker wijst geen enkele normatieve bepaling aan die zou voorschrijven dat de persoonlijkheidstest moet worden afgelegd op dezelfde dag als de mondelinge proef. Integendeel bepaalt het selectiereglement, zoals de eerste

verwerende partij terecht opmerkt, dat de computergestuurde persoonlijkheidstest deel uitmaakt van de tweede selectiefase, terwijl de mondelinge proef en de case-study de derde selectiefase uitmaken.

De verzoeker legt ten slotte niet uit waarom de omstandigheid dat hij zijn persoonlijkheidsprofiel pas na de voorbereiding van zijn case-study zou hebben ontvangen, hem zou hebben verhinderd om de case-study en de mondelinge proef behoorlijk voor te bereiden. Luidens het selectiereglement dienen de verzamelde gegevens van de persoonlijkheidstest als informatie voor het mondelinge gedeelte. Bovendien peilt de case-study naar de wijze waarop de verzoeker als burger zou reageren in een concreet geval waarbij hij getuige is van een verkeersongeval met slachtoffers, terwijl de persoonlijkheidstest resulteert in een persoonlijkheidsprofiel. Dat profiel is niet zozeer een hulpmiddel voor de kandidaat, dan wel een bron van informatie voor de selectiecommissie die de kandidaat tijdens de derde selectiefase moet ondervragen en daarbij rekening kan houden met de gegevens van het profiel.

Het eerste onderdeel van het enige middel kan derhalve niet worden aangenomen.

B. Tweede onderdeel

Standpunt van de partijen

9. In een tweede onderdeel van het enige middel voert de verzoeker aan dat de betreden beslissing niet afdoende formeel is gemotiveerd. Vermits tijdens de mondelinge proef méér werd gevraagd dan het geven van een antwoord op kennisvragen, kan het resultaat van deze proef niet afdoende worden gemotiveerd door enkel en alleen een cijfer.

De verzoeker wijst erop dat de bestreden beslissing slechts stelt dat het behaalde resultaat op het mondelinge gedeelte, namelijk 20 punten op 50,

onvoldoende is om te slagen. De bestreden beslissing geeft also niet aan hoe enerzijds de case en anderzijds de motivatie, de maturiteit, de stressbestendigheid en de capaciteiten op het gebied van leadership en management werden geëvalueerd. Er kan geen rekening worden gehouden met de brief van SELOR van 5 februari 2009 die de verzoeker pas op 16 februari 2009 heeft ontvangen, want deze brief werd post factum opgesteld. Uit het dossier blijkt dat er enkel een puntenlijst is, alsook een motivatiefiche die door niemand is ondertekend en dus geen enkele waarde heeft. Deze motivatiefiche is bovendien zeer uitvoerig, terwijl geen enkel jurylid zoveel nota's heeft genomen. Ze is in éénzelfde geschrift opgesteld, terwijl alle juryleden nota's hebben genomen.

10. De eerste verwerende partij antwoordt dat het vaste rechtspraak van de Raad van State is dat een verzoeker die weliswaar later, maar nog op een nuttig tijdstip, kennis heeft gekregen van de motieven van de bestreden beslissing, geen belang heeft bij het inroepen van een schending van de formele motiveringsplicht, omdat het doel van de wet dan is bereikt. Te dezen heeft de verzoeker wel degelijk kennis gekregen van de motieven van de bestreden beslissing, want hij bekritiseert ze uitvoerig in zijn verzoekschrift. Ten onrechte doet hij alsof hij geen kennis heeft gekregen van de brief van SELOR van 5 februari 2009 waarin de motieven van de bestreden beslissing uitvoerig zijn uiteengezet.

Volgens de eerste verwerende partij heeft bovendien een eventuele onregelmatigheid in de betekening van de bestreden beslissing, geen invloed op de wettigheid van deze beslissing.

De bewering dat de brief van 5 februari 2009 post factum is opgesteld, is niet ter zake. Alleen is van belang of de verzoeker middels deze brief kennis heeft gekregen van de motieven van de bestreden beslissing.

Ook verzoekers argumentatie met betrekking tot de motivatiefiche kan volgens de eerste verwerende partij niet worden bijgevalen.

Indien de verzoeker meent dat de motivatiefiche niet uitgaat van de selectiecommissie, dan moet hij de voorgeschreven procedure opstarten om het valse karakter van dit document te laten vaststellen.

Ten slotte laat de eerste verwerende partij nog gelden dat de verzoeker nalaat een onderscheid te maken tussen de beslissing op zich, de motieven van de beslissing en de motieven van de motieven van de beslissing. De beslissing op zich is te dezen dat de verzoeker niet geslaagd is. Het motief daarvan is dat hij maar 20/50 punten heeft behaald, terwijl ten minste 30/50 punten vereist zijn. De redengeving van deze punten betreft de motivering van het motief. De formele motiveringsplicht vereist niet dat ook deze motivering wordt vermeld.

11. De verzoeker repliceert dat één van de “kernzaken” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen erin bestaat dat de motieven van de beslissing in de akte zelf moeten zijn opgenomen en dus niet in andere stukken, laat staan in stukken die dateren van na de beslissing.

12. In zijn laatste memorie voert de verzoeker nog aan dat de zogenaamde motiveringsbrief van 5 februari 2009 die hij vanwege SELOR heeft ontvangen, bulkt van de stijlformules. Er wordt enkel in gesteld dat hij geen concrete voorbeelden kon geven.

Beoordeling

13. De formele motiveringsplicht waarvan de verzoeker de schending aanvoert, is vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De artikelen 2 en 3 van deze wet verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze.

Het doel van deze motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de mogelijkheid zou zijn de motieven te kennen van de beslissing die hem aanbelangt, zodat hij kan nagaan of het bestuur is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of het die gegevens correct heeft beoordeeld, en of het op grond daarvan in redelijkheid tot zijn beslissing is gekomen, en de betrokkene met kennis van zaken kan uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

14. De motivering van het al dan niet slagen van een kandidaat voor een onderdeel van een selectieprocedure is in beginsel gelegen in de toegekende punten. De vermelding van deze punten volstaat evenwel niet als formele motivering wanneer het desbetreffende onderdeel van de selectie méér betreft dan het beantwoorden van loutere kennisvragen die toelaten de gegeven antwoorden te toetsen aan vooraf vaststaande, min of meer precies afgelijnde oplossingen. Indien de gestelde vragen aan het bestuur een ruime appreciatiemarge laten bij de beoordeling van de gegeven antwoorden, dan vergt de formele motiveringsplicht dat de beslissing over het al dan niet slagen van de kandidaat voor het desbetreffende onderdeel van de selectie uitdrukkelijk vermeldt op welke wijze de selectiecommissie tot haar beoordeling van de gegeven antwoorden is gekomen.

15. Te dezen voert de verzoeker terecht aan dat het derde gedeelte van de selectie van onderluitenanten voor de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp niet het beantwoorden van kennisvragen betrof. Volgens het selectiereglement bestond het derde gedeelte van de selectie uit een interview met de kandidaten tijdens hetwelk de motivatie, de maturiteit, de stressbestendigheid en de capaciteiten op het gebied van leadership en management werden geëvalueerd en aan de kandidaat een case-study werd voorgelegd. Een dergelijke proef is geen louter kennisexamen. Ze laat aan de selectiecommissie een ruime appreciatiemarge bij de beoordeling van de antwoorden van de kandidaten. De enkele vermelding van de punten die de kandidaat op deze proef heeft behaald, is derhalve geen afdoende motivering zoals

opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De bestreden beslissing, zoals ze aan de verzoeker is betekend, vermeldt slechts als motivering:

“Het resultaat dat u behaalde op het mondelinge gedeelte van bovenvermelde selectie is onvoldoende om te slagen. U behaalde 20 punten op 50, met als vereist minimum 30 punten op 50.”

De formele motivering van de bestreden beslissing is aldus beperkt tot de vermelding van de door de verzoeker behaalde punten. Vermits de desbetreffende proef geen loutere kennisproef was, kan deze motivering niet als een afdoende motivering zoals bedoeld in de genoemde wet van 29 juli 1991 worden aangemerkt.

16. Tegenover deze vaststelling dat de bestreden beslissing zoals ze aan de verzoeker werd betekend, geen afdoende motivering van de beslissing bevat, staat evenwel dat de verzoeker geen belang erbij heeft hierin een schending van de formele motiveringsplicht te onderkennen, indien blijkt dat hij op een andere wijze kennis heeft gekregen van de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen. In dat geval is immers ten aanzien van de verzoeker het doel van de formele motiveringsplicht bereikt, zoals het hiervóór onder randnummer 13 is omschreven.

In dit verband wijst de eerste verwerende partij terecht erop dat de verzoeker met een brief van SELOR van 5 februari 2010 uitvoerig op de hoogte is gebracht van de wijze waarop de selectiecommissie tot haar beoordeling van verzoekers examenprestatie is gekomen. De motivering van de selectiecommissie die in deze brief is vermeld, stemt overeen met de “motivatiefiche mondeling” die op 14 januari 2009 bij de mondelinge proef van de verzoeker werd opgesteld. Ze kan dan ook niet als een motivering “post factum” worden beschouwd. De omstandigheid dat de voormelde, getypte motivatiefiche niet door de leden van de

selectiecommissie is ondertekend, volstaat op zich niet om aan te nemen dat die motivatiefiche niet aan de selectiecommissie kan worden toegeschreven, temeer daar de selectiedeskundige van SELOR die de selectiecommissie heeft voorgezeten, in zijn brief van 5 februari 2009 aan de verzoeker de in de motivatiefiche vermelde motieven uitdrukkelijk als motieven van de selectiecommissie aanhaalt.

Een lezing van de voormelde brief van 5 februari 2009 leert dat, anders dan de verzoeker in zijn laatste memorie voorhoudt, de erin vermelde motieven specifiek en concreet zijn en niet als stijlformules kunnen worden beschouwd. Ook de vermelding dat de verzoeker er niet in slaagde concrete voorbeelden te geven met betrekking tot enkele met name genoemde aangelegenheden, kan geenszins als een stijlformule worden aangemerkt, aangezien ze de verzoeker in de mogelijkheid stelt dit op een concrete en onderbouwde wijze tegen te spreken.

17. Uit wat voorafgaat moet worden besloten dat ten aanzien van de verzoeker het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt doordat hij bij brief van SELOR van 5 februari 2009 kennis heeft gekregen van de motieven van de bestreden beslissing en dat deze motieven bovendien de bestreden beslissing vanuit het oogpunt van de formele motiveringsplicht afdoende onderbouwen.

Het tweede onderdeel van het enige middel is derhalve niet gegrond.

C. Derde onderdeel

Standpunt van de partijen

18. In een derde onderdeel van het enige middel voert de verzoeker vooreerst aan dat ingevolge de samenstelling van de selectiecommissie de vereiste

objectiviteit en onpartijdigheid bij de beoordeling van de kandidaten niet was gegarandeerd.

Hij betoogt dat commissielid Chris Addiers gedurende zes jaren zijn directe chef bij de brandweerdienst van de stad Antwerpen was en tegen hem, naar aanleiding van zijn overgang naar de Brussels brandweer, een tuchtonderzoek heeft gevoerd dat heeft geresulteerd in de tuchtstraf van één maand schorsing. Commissielid Alexander Verbruggen is dan weer sedert bijna vijf jaar zijn directe chef bij de Brusselse brandweer. Derhalve zijn twee van de vier commissieleden samen bijna elf jaar directe overste van de verzoeker geweest en één ervan voerde tegen hem een tuchtprocedure. Volgens de verzoeker staat dit een normale beoordeling “op afstand” in de weg en zullen de commissieleden ongetwijfeld rekening houden met persoonlijke en dus subjectieve kennis.

Dat het examen niet objectief is verlopen, blijkt volgens de verzoeker ook uit de syndicale fiche, waarin wordt vermeld dat teveel vragen over zijn privé-leven werden gesteld. Ook de vakbondsafgevaardigden vonden dat het niet kon dat twee van de drie officieren-commissieleden oversten zijn of waren van de verzoeker. Het gebrek aan objectiviteit en onpartijdigheid blijkt tevens uit het feit dat de verzoeker verplicht werd om de brandweerkorpsen van Antwerpen en Brussel met elkaar te vergelijken en mee te delen welk korps het beste was en dus ook welk het slechtste.

19. De verzoeker voert in hetzelfde middelonderdeel voorts de schending aan van het gelijkheidsbeginsel en van het beginsel van de gelijke toegang van de burgers tot het openbaar ambt.

Volgens de verzoeker werd hij ongelijk behandeld ten opzichte van de Franstalige kandidaten, aangezien de Franstalige selectiecommissie bestond uit een voorzitter, aangestelde van SELOR, en twee jonge brandweerluitnants, terwijl de Nederlandstalige selectiecommissie bestond uit een voorzitter van SELOR en drie brandweeroPPERofficieren, met name een

kolonel, een majoor en een commandant. Het spreekt, aldus de verzoeker, voor zich dat drie hogere officieren op een andere wijze oordelen dan twee jonge, lage officieren.

20. De eerste verwerende partij antwoordt dat slechts sprake kan zijn van een schending van het onpartijdigheidsbeginsel door een collegiaal orgaan zoals een selectiecommissie wanneer precieze en wettig vastgestelde feiten worden aangevoerd die van aard zijn een verdenking van partijdigheid te doen rusten op één of meer leden van het beraadslagend college en uit de omstandigheden van de zaak kan worden afgeleid dat die partijdigheid het college in zijn geheel heeft kunnen beïnvloeden. Volgens haar voert de verzoeker geen enkel dergelijk concreet feit aan.

Zij wijst erop dat de verzoeker toegeeft sedert 2004 geen contact meer te hebben gehad met commissielid Chris Addiers. De omstandigheid dat Chris Addiers vijf jaar geleden tegen de verzoeker een tuchtprocedure heeft gevoerd die ertoe heeft geleid dat hij gedurende één maand werd geschorst, bewijst geenszins dat dit commissielid thans niet meer in staat zou zijn de verdiensten van de verzoeker op een onpartijdige wijze te beoordelen. Voorts heeft de verzoeker weliswaar een e-mailbericht gezonden naar SELOR waarin hij aankaart dat Chris Addiers hem gedurende meerdere jaren in zijn loopbaan heeft gevolgd en dat eventuele intermenselijke problemen die toen zouden kunnen zijn ontstaan de objectiviteit van de selectiecommissie niet mogen beïnvloeden, maar in dat bericht maakte hij geen melding van de tuchtprocedure die tegen hem werd gevoerd en vroeg hij ook niet om het genoemde commissielid te wraken. Integendeel vermeldde de verzoeker dat hij Chris Addiers “geweldig waardeert”. Indien hij de aanwezigheid van Chris Addiers in de selectiecommissie onaanvaardbaar achtte, dan had hij hem op duidelijke wijze bij SELOR moeten wraken als commissielid. Hij heeft dat niet gedaan, niettegenstaande hij daartoe de mogelijkheid heeft gehad, zodat hij thans niet op een ontvankelijke wijze het aangevoerde gebrek aan onpartijdigheid van de selectiecommissie kan steunen op de aanwezigheid van Chris Addiers in die commissie.

De eerste verwerende partij laat voorts gelden dat de verzoeker geen enkele persoonlijke grief formuleert tegen de commissieleden Alexander Verbruggen en Pascal Elskens, noch tegen de voorzitter van de selectiecommissie.

Volgens de eerste verwerende partij brengt de verzoeker zelfs geen begin van bewijs aan van de partijdigheid in hoofde van één of meerdere leden van de selectiecommissie. De opmerkingen van de afgevaardigde van de vakbond zijn geen opmerkingen van een neutrale waarnemer, maar eerder van een vriend van de verzoeker.

21. Op de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel antwoordt de eerste verwerende partij dat nergens wordt geëist dat de respectieve selectiecommissies voor de selectie van Franstalige en Nederlandstalige kandidaten zouden bestaan uit exact hetzelfde aantal leden met dezelfde graad. Overigens werd de verzoeker beoordeeld door hogere officieren, van wie meer kennis en ervaring mag worden verwacht, zodat hij niet werd benadeeld en hij geen belang heeft bij zijn grief.

22. De verzoeker repliceert dat hij wel degelijk precieze feiten heeft aangehaald die van aard waren de onpartijdigheid van de selectiecommissie te doen wankelen. Hij wijst erop dat hij reeds in zijn verzoekschrift heeft aangegeven dat er teveel vragen werden gesteld over zijn privé-leven en dat hij verplicht werd de brandweerkorpsen van Brussel en Antwerpen te vergelijken.

Beoordeling

23. De verzoeker stelt in het middelonderdeel vooreerst de onpartijdigheid van de selectiecommissie in vraag.

De enkele omstandigheid dat verzoekers vroegere en huidige directe chef in de selectiecommissie zetelden, toont -objectief gezien- de partijdigheid van de selectiecommissie geenszins aan en wekt zelfs geen schijn van

partijdigheid. De hiërarchische relatie van beide commissieleden met de verzoeker staat een onbevooroordeelde beoordeling van de kandidaatstelling van laatstgenoemde niet in de weg. De verzoeker brengt voorts geen gegevens aan die kunnen overtuigen van de subjectieve partijdigheid van één of meerdere commissieleden. Het feit dat commissielid Chris Addiers in 2004 ten laste van de verzoeker een tuchtverslag heeft opgesteld dat uiteindelijk heeft geleid tot een tuchtbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen waarbij aan de verzoeker de tuchtstraf van één maand schorsing werd opgelegd, impliceert niet dat hij niet onbevooroordeeld over de kandidatuur van de verzoeker, die inmiddels het brandweerkorps van de stad Antwerpen heeft verlaten, voor de functie van onderluitenant bij de Brusselse brandweer zou kunnen oordelen. De verzoeker heeft dit klaarblijkelijk zelf ook zo gezien vermits hij in zijn e-mailbericht van 21 juni 2008 aan SELOR met betrekking tot de samenstelling van de selectiecommissie zijn “geweldige waardering” voor commissielid Chris Addiers heeft uitgesproken en zelfs geen gewag heeft gemaakt van de tuchtprocedure die vier jaar eerder tegen hem werd gevoerd. Weliswaar heeft hij in datzelfde e-mailbericht gesteld dat “eventuele intermenselijke problemen die toenmalig zouden kunnen ontstaan zijn [...] de objectiviteit van de jury (beoordeling) niet [mogen] beïnvloeden”, maar hij heeft daarop geenszins een verzoek tot wraking van Chris Addiers als commissielid gesteund, terwijl hij thans geen enkel concreet gegeven aanbrengt dat aannemelijk maakt dat het genoemde commissielid toch niet van de vereiste onpartijdigheid blijk heeft gegeven.

De schriftelijke opmerkingen die door één van de syndicale waarnemers werden gemaakt op de syndicale fiche en die overigens zelf allerm minst blijk geven van neutraliteit, nu ze aanvangen met de uitroep: “De laatste kandidaat op 200! Dus de beste!”, laten ook niet toe te stellen dat één of meerdere commissieleden zich partijdig zouden hebben opgesteld ten aanzien van de verzoeker. Er zouden volgens die syndicale waarnemer teveel vragen zijn gesteld over verzoekers privé-leven. Op geen enkele wijze wordt evenwel aangegeven dat de gestelde vragen de beoordelingsbevoegdheid van de selectiecommissie kennelijk te buiten zouden zijn gegaan. Evenmin valt in te zien waarom de vraag

naar de vergelijking tussen de brandweerkorpsen van Antwerpen en Brussel in het kader van de doelstelling van de mondelinge proef, namelijk de evaluatie van de motivatie, de maturiteit, de stressbestendigheid en de capaciteiten op het gebied van leadership en management, kennelijk onredelijk zou zijn geweest en dienvolgens zou wijzen op de partijdigheid van de selectiecommissie.

24. Hiervóór werd onder randnummer 8 reeds erop gewezen dat geen ongelijke behandeling gelegen kan zijn in het feit dat de verzoeker anders zou zijn behandeld dan de Franstalige kandidaten voor onderluitenant bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp. De Nederlandstalige en Franstalige kandidaten zijn immers geen concurrenten van elkaar in éénzelfde selectieprocedure.

Om die reden kan geen schending van het gelijkheidsbeginsel en van de daarop gesteunde gelijkheid van toegang van alle burgers tot het openbaar ambt worden onderkend in de enkele omstandigheid dat de selectiecommissie van de selectieprocedure voor Nederlandstalige onderluitnants bij de Brusselse brandweer anders is samengesteld dan de selectiecommissie van de selectieprocedure voor Franstalige onderluitnants.

25. Het derde onderdeel van het enige middel is niet gegrond.

26. Het enige middel is derhalve in geen enkel van zijn onderdelen gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 februari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche